

Abstrakt: Češi v Portugalsku

Práce mapuje rozličné faktory, které utvářely pohledy českých cestovatelů na Portugalsko ve dvacátém a dvacátém prvním století. Zaměřuje se na analýzu a syntézu sedmi cestopisů z tohoto období: *Za horama pyrenejskýma* Jiřího Gutha-Jarkovského (1902), *Kde země končí a moře začíná* Romana Vlacha (1962), *Jak jsem se stal Portugalcem* Alexandra Petrželky (1980), *Poloostrov na konci světa* Josefa Hotmara (1989), *Jak jsme pili portské* Jana Šmída (2004), *Výlet do Portugalska aneb Poetický průvodce na cestu tam a zpátky* Jana Buriana (2005) a *Vstávám a pokračuji v cestě* Františka Lízny (2010). V první kapitole je definován cestopis jako literární žánr, jeho charakteristické znaky a proměny jeho funkce v průběhu dějin. Druhá kapitola se soustřeďuje na analýzu jednotlivých cestopisů. Nejprve je analyzován profil autora, jeho motivace k cestě a sepsání cestopisu, a následně jazyk, forma a obsah díla. Ve třetí, syntetické kapitole, jsou výsledky analýzy porovnány. Je posouzena umělecká a výpovědní hodnota děl na základě míry správnosti a komplexity informací v nich prezentovaných. Dále je hodnocena míra, do jaké mohou být vybraná díla považována za subjektivní nebo objektivní vzhledem ke schopnosti autorů kombinovat zábavnou a naučnou stránku v cestopisu. Zvláštní přihlídnutí je věnováno knihám z období socialismu, výrazně ovlivněných politickou ideologií. Na základě hodnocených faktorů jsou obecně charakterizovány pohledy autorů na Portugalsko.

Klíčová slova: Portugalsko, česká cestopisná literatura, česko-portugalské vztahy